

ת"פ 65383/12/17 - מדינת ישראל נגד חברת אור גז בע"מ, יוסי חסין

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 65383-12-17 מדינת ישראל נ' חברת אור גז בע"מ ואח'

בפני	כבוד השופט וויליאם חאמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. חברת אור גז בע"מ 2. יוסי חסין

החלטה מבוא:

בקשה לזכות את הנאשמים מהעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר דין פלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982.

לנאשמים מיוחסות עבירות של אי בדיקת מתקן גז לפי סעיף 8א(א)+(ב) וסעיף 25(ב) לחוק הגז (בטיחות ורישוי) תשמ"ט - 1989, אספקת גז ללא בדיקת בטיחות, לפי סעיף 6+7+8 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הבטחת האספקה של גז) תשמ"ט - 1989 וסעיף 39(ג)(4) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח - 1957 ואספקת גז למתקן ללא בדיקת תקן 158, לפי סעיף 9(א) וסעיף 17א(1)(2) לחוק התקנים תשי"ג - 1953.

לפי הנטען בעובדות כתב האישום, הנאשמת 1 היא חברה פרטית שעיסוקה אחסנה, מילוי, שיווק ואספקת מכלי גז למצרכים, ונאשם 2 הוא המנכ"ל והבעלים של הנאשמת 1.

ביום 1.5.13, בעקבות דווח על דליפת גז בבניין מגורים בכתובת נשוא כתב האישום, ובהגיע פקח מטעם המאשימה למקום, נמצאו 3 צוברי גז במשקל של 250 ק"ג כל אחד, ללא בדיקה תקנית, ללא מיגון, ללא אמצעי כיבוי, וללא שילוט אזהרה ושילוט זיהוי של ספק הגז, וכשהם חשופים בחדר הגז עם ציוד דליק. בעקבות האמור, הוציאה המאשימה כנגד הנאשמים צו הפסקת פעולה של מתקן גז. ביום 23.6.13 נערכה בדיקה נוספת בבניין הנ"ל, לאחר דליפת גז, ונמצאו 3 מכלים (אחד מהם לא מחובר), המסומנים בסימון חברת פז-גז. כן נמצא כי מקור דליפת הגז הוא בצינור הגז המחובר למכלים אלו. הנאשמים ספקו גז למתקן הנ"ל מבלי לבדוק את תקינותו לפני האספקה, מבלי לוודא שאין בשימוש במתקן סכנה לאדם, מבלי לערוך בדיקה תקופתית בהתאם לתקן 158, ומבלי לדאוג לאמצעי בטיחות, והם התקינו צוברי גז בגודל 250 ק"מ, בניגוד להוראות התקן והדין ומבלי לנקוט באמצעי הזהירות המתחייבים.

בתשובתם לכתב האישום הודו הנאשמים כי הנאשמת 1 היא חברה פרטית שעיסוקה אחסנה, מילוי, שיווק ואספקת מכלי גז למצרכים, ונאשם 2 הוא המנכ"ל והבעלים של הנאשמת 1.

לצרכנים והנאשם 2 הוא המנכ"ל והבעלים של נאשמת 1, והוא מתגורר בבנין נשוא כתב האישום, וכפרו ביתר העובדות, תוך שהם מדגישים כי הם לא התקינו את המכלים נשוא כתב האישום ולא ספקו גז באמצעותם ואין להם כל זיקה לנטען בכתב האישום.

בתום שמיעת פרשת התביעה, עתרו הנאשמים לזכותם בהתאם לסעיף 158 לחסד"פ, וכי אין לחייבם להשיב לאשמה.

סיכומי הצדדים לעניין זה הוגשו בכתב.

טיעוני הצדדים:

לטענת הסנגור, המאשימה לא הוכיחה לכאורה את האשמה, משלא הוגשה כל ראיה להוכיח לכאורה כל זיקה בין הנאשמים לבין התקנת המכלים המחוברים לבנין ואספקת גז באמצעותם לצרכנים. לטענתו, העובדה כי הנאשמת 1 עוסקת באספקת גז לפי רישיון מאת ספק גז, וכי הנאשם 2 הינו הבעלים של נאשמת 1 ומתגורר בבנין הרלבנטי, לא מוכיחה, כשלעצמה, כי הנאשמים הם שהתקינו את המכלים בבנין וספקו גז לצרכנים באמצעותם. עוד טען הסנגור כי חרף המצאות סימון של פז-גז על גבי המכלים, נמנעה המאשימה מלנקוט בכל פעולת חקירה לברר זיקתה של חברה זו למכלים ולאספקת הגז לבנין, בהתאם לסעיף 57 לפקודת הראיות המקים חזקה כי בעל הסימון שנמצא על טובין הוא בעל הטובין או מי שאחראי על ייצורו והתקנתו, ואף לא נקטה בפעולות חקירה מספיקות לברר זיקתו של אחיו של הנאשם, מר הדס חסין, למעשה ההתקנה והאספקה של הגז לבנין, והסתפקו בהכחשה שזה מסר באוזני הפקח, בשיחה טלפונית עמו. לטענת הסנגור, הנאשמים עוסקים באספקת גז באמצעות מתקנים נייחים ולא עוסקים באספקת גז באמצעות מכלים מהסוג נשוא כתב האישום, והעובדה כי הנאשם 2 מסר בחקירתו כי הוא לא יודע את זהות ספק הגז לבנין בו הוא מתגורר, לא מהווה ראיה להוכיח כי הוא ספק הגז ומי שהתקין את המכלים. באשר לדבריו של הנאשם 2 בפני המפקח מר אליאס איהאב כפי שנרשמו במזכר שהוגש וסומן 4/ת, הרי שמדובר באמרת נאשם שנגבתה שלא תחת אזהרה, והיא עדות שמועה שאינה קבילה בפלילים, ואינה עולה בקנה אחד עם גרסת הנאשם שנגבתה תחת אזהרה ולא ננקטו פעולות חקירה לברר סתירה זו, ומכל מקום, לא הוגשה ראיה להקים זיקה ישירה או עקיפה בין הנאשמת 1 לבין עובדות כתב האישום.

לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם 2, שאין חולק כי הוא מנהלה והבעלים של נאשמת 1, מתגורר בבנין הרלבנטי, ועוסק באמצעות נאשמת 1 באספקת גז, הודה בפני המפקח מטעם המאשימה בהתקנת המכלים ואף ציין בחקירתו כי הוא לא משלם חשבון תמורת אספקת הגז לדירתו והוא יודע כי המתקן הרלבנטי לא תקין, לא הציג הסכם או ראיה אחרת ללמד כי חב' פז-גז היא זו שהתקינה את המכלים ומספקת את הגז לבנין, בצד הודאתו כי הוא עושה כן, ולא ידע לומר מי הגורם שמספק גז לדירתו, בו הוא משתמש וכנגדו לא משלם כל תמורה. לטענתו, דבריו של הנאשם 2 בפני המפקח כפי שתועדו במזכר שסומן 4/ת, הם הודאת חוץ של נאשם והיא קבילה בפלילים ודי בראיות הנ"ל כדי להקים תשתית ראיה לכאורה אשר תביא לדחיית הטענה של הסנגור כי אין להשיב לאשמה.

הסנגור הגיש טיעוני תשובה בכתב, אשר התייחסו לסיכומיה הנ"ל של המאשימה.

דין והכרעה:

הוראת סעיף 158 לחוק סדר דין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982 קובעת כי:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה

בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין ביוזמתו -

לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין..."

לפי ההלכה הנוהגת, די בקיומן של ראיות דלות ובסיסיות להוכחת האשמה, כדי להביא לדחיית הבקשה לזיכוי הנאשם לפי סעיף 158 הנ"ל. המשמעות של קיומן של " ראיות לכאורה " להוכחת האשמה לצורך ההוראה הנ"ל שונה היא ממשמעות הדרישה של " ראיות לכאורה " לצורך הליך של מעצר עד תום ההליכים, כאשר עוצמת הראיות הנדרשות לצורך ההליך האחרון, חזקה משמעותית מזו הנדרשת לצורך עמידה של התביעה בדרישה לפי סעיף 158 הנ"ל. לפי המלומד י. קדמי:

"המשמעות המעשית של העדר הוכחה לכאורה בהקשר זה היא:

כי אין בראיות שהוגשו לבית המשפט מטעם התביעה כדי לבסס

הרשעה אפילו יינתן בהם מלוא האמון, ויוענק להן מלוא המשקל

הראייתי...אין לדקדק בשלב דיונים זה כחוט השערה ולערוך בדיקה

מסועפת... די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים

של האישום..."

(על סדר הדין בפלילים, חלק שני, הליכים שלאחר כתב האישום, עמ' 1446).

עוד נקבע בפסיקה כי, משקלן של הראיות שהוגשו מטעם התביעה אינו רלבנטי, ובית המשפט מתעלם, בשלב דיוני זה, מקיומן של ראיות המחלישות או סותרות את הראיות המסבכות את הנאשם, ויוצא מתוך הנחה כי יש להעניק לראיות המפלילות את מלוא המשקל והאמון, מבלי שתיבחן שאלת משקלן של אלה.

במזכר מיום 24.6.13 שהוגש וסומן **ת/4**, ציין עד התביעה מר ויסלר צבי, מפקח מטעם המאשימה, כי בביקור שערך בבניין ביום 23.6.13, לאחר תיאום מראש מאותו יום עם הנאשם, מצא בחדר הגז, לאחר שהנאשם פתח לו את דלת החדר, 3 מכלי גפ"מ עם סימון של חברת פז-גז, ושאל את הנאשם באשר לזהות הספק של הגז ושל המכלים הנ"ל

והנאשם השיב באוזניו שהוא מצא את המכלים והתקין אותם בחדר הגז הנ"ל. העד הוסיף כי הנאשם לא הציג בפניו הסכם התקשרות עם ספק גז וטופס בדבר תקינות האספקה וההתקנה. המדובר בהודאת חוץ של הנאשם, שהיא ראייה קבילה בפלילים, וטענת ההגנה כי עניין הוא בעדות שמועה, דינה להידחות. באשר לטענה של הסנגור כי הדברים נאמרו ע"י הנאשם שלא במסגרת חקירה תחת אזהרה, וכי ניסוח הדברים במזכר הנ"ל ע"י המפקח הנ"ל אינו ברור, הרי שההליך הנכון לבחון את משקלה הוא במסגרת הכרעת הדין, על רקע מכלול הראיות, לרבות אלו שתוגשנה במסגרת פרשת ההגנה, במידה ותוגשנה ראיות כאמור.

הודאתו הנ"ל של הנאשם 2 בביצוע מעשה ההתקנה של המכלים הנ"ל בבניין, נתמכת גם בגרסתו שמסר ביום 13.8.13, תחת אזהרה, ואשר סומנה **ת/7** במסגרתה הוא אישר כי הוא מתגורר בכתובת בה נמצאו המכלים לגביהם התייחסה הודאתו הנ"ל בפני המפקח וכי חרף טענתו שם כי הוא לא יודע מי הספק של הגז לדירתו, הוא אישר דבר אספקת גז לדירתו וכי הוא לא משלם כל תמורה בגין כך (**שורות 10 עד 34 עמ' 2 לחקירה**), תשובות אלה של הנאשם מעוררות תמיהה עמוקה, קל וחומר שעה שמדובר במי שעיסוקו באספקת גז, ולכן הטענה כי הוא לא יודע את זהות ספק הגז לדירתו, לא משכנעת, ולו לצורך שלב הדיון שבפניי. קל וחומר שעה שהנאשם ציין בפני המפקח, במסגרת חקירתו הנ"ל, כי הוא יודע כי מתקן הגז שבבניין לא תקין (**שורה 70 עמ' 3**), דבר שתומך בראיות הנ"ל בדבר קיומה של זיקה בין נאשם 2 לבין המתקן, המכלים ואספקת הגז. גם בחקירתו הנוספת מיום 19.8.15, שהוגשה וסומנה **ת/11**, נמצאו התבטאויות של הנאשם המחזקות את הראיות הנ"ל, שעה שציין כי הוא לא יודע מי הספק של הגז בבניין, ולא יודע ממי הוא רכש גז במהלך שנת 2013 (היינו במועד הרלבנטי לכתב האישום). טענת הנאשם, כי הוא לא יודע את זהות ספק הגז, אינה מתיישבת עם הצהרתו כי גז סופק לדירתו, ללא תמורה, ושעה שהוא ידע כי המתקן הרלבנטי לא תקין.

באשר לנטען בעובדות כתב האישום בדבר ליקויים בהתקנה ובאספקה של הגז, שלא בהתאם לתקן 158, ובניגוד להוראות הבטיחות לפי הוראות החיקוק המיוחדות, אני מפנה לדו"חות, מזכרים וכן גיליון תמונות, שנערכו בעקבות הביקור בזירה ביום 1.5.13 על ידי עד התביעה מר ויסלר צבי, אשר מתאר במסגרתם את הליקויים שמצא באשר לאופן התקנת המכלים ואספקת הגז למבנה, לרבות ליקויים שהתבטאו בהעדר שילוט אזהרה בדבר המצאות גז מתקלח במקום, ללא מיגון וללא אמצעי כיבוי, וחיבור לא תקין אשר נלמד מהעובדה כי נמצאה דליפה של גז במקום. גם הנאשם עצמו אישר בחקירתו במשרדי המאשימה כי המכלים נשוא כתב האישום לא תקינים (**שורות 69-70 עמ' 3 לחקירה מיום 13.8.13, ת/7**).

הסנגור טען בסיכומיו למחדלי חקירה אשר אמורים להביא לטעמו לביטול כתב האישום ולזיכוי הנאשם, לרבות אי ביצוע פעולות חקירה מהותיות שעניינן איתור אחיו של הנאשם, לגביו ציין הנאשם בפני המפקח מטעם המאשימה כי הוא היה זה שטיפל במכלי הגז הנ"ל, וכן אי ביצוע כל פעולת חקירה לצורך קבלת גרסתה של חב' פז-גז, חרף טענת הנאשם כי הייתה זו שסיפקה גז למבנה בעבר וחרף העובדה כי שמה הוטבע על גבי המכלים שנתפסו בבניין, דבר המהווה ראייה לכאורה כי המכלים שייכים לה וחזקה כי היא התקינה אותם שם והיא שספקה את הגז לבניין. אכן, המדובר בטענות שיש לבחון אותן על רקע מכלול הראיות שהוגשו, יחד עם זאת, המשקל שיש לייחס לטענות אלה, ולמחדלי חקירה כאמור, במידה ובית המשפט יקבע כי התקיימו מחדלים כנטען, ייקבע במסגרת הכרעת הדין, תוך בחינת הדבר במכלול הראיות שהוגשו ותוגשנה מטעם שני הצדדים, במסגרת פרשות התביעה וההגנה. שכן, לפי ההלכה, במסגרת ההליך שבפניי, לפי סעיף 158 לחסד"פ, בית המשפט לא ייחס משקל לראיות ולממצאים אשר סותרים ראיות מטעם המאשימה אשר

מוכיחות לכאורה את האשמה. מכל מקום, הראיות שציינתי מעלה מוכיחות לכאורה את האשמה, בעוצמה הנדרשת לצורך ההליך שבפניי, והרי די בראיות בסיסיות ואף דלות על מנת להביא לדחיית הבקשה של ההגנה לזיכוי לפי סעיף 158 הנ"ל.

בטרם אסיים אעיר כי, עוצמת הראיות לכאורה שנמצאו לחובת הנאשם 2 חזקה יותר מזו שלגבי הנאשמת 2, שכן, כל הראיות שהוגשו מטעם המאשימה מתייחסות לנאשם 2, אשר הודה, באוזני עד התביעה מר ויסלר צבי, כי הוא התקין את המכלים, ולא סיפק הסברים מניחים את הדעת לשאלות מהותיות שהופנו אליו במסגרת חקירותיו במשרדי המאשימה, בעוד שעיקר התשתית הראייתית כנגד הנאשמת 1 עניינה העובדה, שאינה במחלוקת, לפיה, הנאשם 2 הינו הבעלים והמנהל של הנאשמת 1, שעיסוקה התקנה, מילוי ואספקת גז, דבר שהתקיים גם במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, כך שנאשם 2 היה בעל השליטה הבלעדית על החברה הנ"ל, ומכאן המסקנה, לצורך ההליך היום, כי הוא עשה את המעשים נשוא כתב האישום באמצעות נאשמת 1, לפי עיסוקה, ובהיותה בשליטתו הוא.

סוף דבר:

אני דוחה את הבקשה לזיכוי הנאשמים מכוח סעיף 158 לחסד"פ (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982.

אני קובע דיון לשמיעת פרשת ההגנה ליום 5/5/19 שעה 9:30.

הנאשמים יזמנו עדיהם במסירה אישית.

המזכירות תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים, בפקס ובדואר רשום.

ניתנה היום, ז' אדר ב' תשע"ט, 14 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.